

Binnenkort wellicht in Aegidium: podiumkunsten, muziekvoorstellingen en allerlei Brusselse activiteiten.

© BART DEWAELE

BDW REGIO

Deze week aan het Sint-Gillisvoorplein > Heropleving zet zich voort

Einde vergane glorie in zicht, restauratie wenkt

SINT-GILLIS – De restauratie van het feestzalencomplex Aegidium moet het sluitstuk worden van de renovatie van het Sint-Gillisvoorplein. Privé-investeerder Edificio staat in voor restauratie en uitbating. Het pand gaat gedeeltelijk toegankelijk zijn voor het grote publiek. Over drie jaar moeten de werken klaar zijn en moet Aegidium zijn oorspronkelijke pracht en praal terughebben.

De neo-klassieke gevel van het feestzalencomplex Aegidium aan het Sint-Gillisvoorplein, aan de overkant van het Volkshuis, valt helemaal niet op. Hij is eerder banaal. Op de benedenverdieping huizen tegenwoordig de christelijke mutualiteiten. Binnenin heeft het verval lelijk toegeslagen, maar wat een stijl, wat een vervallen glorie. Een ideaal decor ook voor een decadente film.

Het Aegidium heeft tot 1985 een grote rol gespeeld in het leven van de inwoners van Sint-Gillis. Toen het pand in 1905 de deuren opende, was er beneden een koffiehuis – hopelijk komt dat over een paar jaar terug. Op de verdiepingen waren er twee zalen, een feestzaal in Moorse stijl en een conferentiezaal in Lo-

dewijk XV-stijl. In 1913 werd het vertimmerd tot cinemacomplex en werd het omgedoopt tot Diamant Palace. In 1933 kwam de tempel van het Brusselse nachtleven in handen van de vzw Parochiale Werken. Deze gaf het zijn oorspronkelijke naam terug: Aegidium is afgeleid van Egidius, Gilles.

Vele generaties inwoners van Sint-Gillis, van kinderen tot senioren, woonden activiteiten in het pand bij, tenminste diegenen die niet naar het socialistische Volkshuis aan de andere kant van het plein trokken. Maar de concurrentie is al lang achter de rug. Toen de Sint-Gilliskerk in de jaren 1990 zwaar beschadigd werd door stormweer, bood burgemeester Charles Picqué (PS) Het Volkshuis aan voor de misviering.

Ook nu werken gemeente en parochie goed samen, zegt woordvoerder Alfred Penna van de Parochiale Werken. Parochiale Werken bieden een resem diensten aan behoeftigen aan: administratieve en sociale hulp, boodschappen doen, voor kledij zorgen, geïsoleerde senioren van Noord-Afrikaanse origine opvangen. Voor valide en semi-valide senioren zijn er maaltijden, geheugentraining en uitstappen.

Brandweer

In 1985, het jaar waarin Charles Picqué burgemeester van Sint-Gillis werd, verbood de brandweer het gebruik van de zalen. "Sindsdien staat de restauratie op mijn to-do-lijst," aldus Picqué bij de voorstelling van de plannen. Sindsdien zijn

ook de Parochiale Werken op zoek naar een koper die het patrimonium respecteert en het gebouw voor het grote publiek wil openstellen. Na lang zoeken kwam Edificio uit de bus, voor de restauratie en voor de exploitatie. Edificio heeft als uitbater van het Concert Noble en de Solvaybibliotheek een reputatie hoog te houden. Didier Goffart, gedelegeerd bestuurder van Edificio, is opgegroeid aan het Moricharplein in Sint-Gillis. Hij heeft in zijn jeugd jaren meer dan eens activiteiten bijgewoond op de benedenverdieping van Aegidium. Goffart belooft dat het Aegidium tijdens de restauratiewerken regelmatig open zal zijn voor belangstellenden. De man heeft verstand van *public relations*.

Het is nog te vroeg om te zeggen welke activiteiten er precies zullen plaatsvinden in het Aegidium. Edificio spreekt van podiumkunsten, muziekvoorstellingen en allerlei Brusselse activiteiten. Aegidium

gaat ook samenwerken met Centre Culturel Jacques Franck en Het Volkshuis. Het pand is 4.700 vierkante meter groot en moet 2.000 bezoekers kunnen ontvangen. Kostenplaatje: minstens vijf miljoen euro.

Het architectenbureau MA2-Metzger & Associés heeft de eer om het gebouw te restaureren. Het architectenbureau stond recent ook in voor de restauratie van Villa Empain. Het resultaat is indrukwekkend. Dat belooft voor het Aegidium.

Hoeveel lagen verf er moeten weggekrabd worden en hoeveel valse muren of stukken muur er zijn, is nog niet duidelijk. Een leek wordt duizelig bij de idee alleen al. In de Lodewijk XV-zaal is een dal aangebracht om twee zalen boven elkaar te hebben. Een onzalige ingreep in een tijd waarin patrimonium weinig aandacht kreeg. Toch is Francis Metzger wild enthousiast: "De Moorse zaal telde bij de opening in 1905 5.600 elektrische lampjes." De historische studie van het pand vordert gestaag, de samenwerking met Monumenten en Landschappen verloopt vlot. Het pand is sinds 2006 beschermd, de eigenaar kan terecht – op subsidies rekenen.

Nu er een nieuwe eigenaar is voor Aegidium, rest er nog werk voor de gemeente. Sint-Gillis wil een ondergrondse parking onder het Munthofplein. Er moet ook een referentiecentrum voor art nouveau komen. En een verkeersvrij Voorplein.

Danny Vileyn